

۱۳۸۷/۱۱/۲۵

جلالت‌آباد محترمه خاتم خیردی ا. فیربیت Gerdi A.verbeet رئیس پارلمان کشور
شاهی هالند!

روسای محترم فرکسیونهای پارلمانی احزاب سیاسی هالند!

وکلا محترم ملت دموکرات و متمدن هالند! هم‌تایان عزیز مان!

نخست از همه سلام ها و احترامات دوستانه و قلبی خویشرا از سرزمین جنگ زده افغانستان حضور
شما تقدیم داشته، صحت، سلامتی و سعادت تان را آرزو می‌بریم.

جناب رئیس!

افغانستان کشوری ایست که اکنون از نگاه موقعیت جیو پولتیک خویش به میندروم قضایای
سیاسی، نظامی و حتا اقتصادی جهان مبدل گردیده است، انتظار افغانها چنین بود و است که چنان
این کشور را به سوی تمدن، ترقی و انکشاف تغییر و متحول سازند، بادریغ که بحران، جنگ
ورویا رویی های نظامی کماکان در این کشور ادامه دارد، صلح، استقرار، ثبات سیاسی،
نظام سازی و تحولات دموکراتیک آرزوهای ایست که هنوز هم مردم این کشور آنرا به سر
می‌روراندند و بدان نایل نشده اند.

حقیقت تکان دهنده ایست که جهان افغانستان را تحت تاثیر " یزری بزرگ" فراموش نموده است،
علی الرغم حضور نظامی و سیاسی شان، حق و نیوازمیوم مردم این کشور را که اعاده صلح
و دموکراسی و تغییر در محراق آن قرار دارد، کنار گذاشته و هر یک از کشور های نیدخل در
صدد حفظ منافع علیای خویش و پیاده نمودن استراتژی های جداگانه در قبال افغانستان میباشند.

جلالت‌آباد!

هدف ما از نگارش این نامه دوستانه تحلیل اوضاع افغانستان نیست، زیرا شما به عمق فاجعه
این کشور با دلچسپی و علائق بشر دوستانه ای که وجود دارد، آگاهی کامل دارید.

ما می‌خواهیم توجه شما هم‌تایان عزیز خویش را به یک معضله فرسایشی که از سالیان متمادی بدینسو به رنجهای جنگ‌گاه پناهجویان افغان در هالند افزوده است، معطوف داریم.

با تأسف باید اذعان داشت که اداره مهاجرت و اعطای تابعیت هالند (IND) از سالیان متمادی بدینسو با شماری از پناهجویان افغان در این کشور تحت اتموسفیر جنگ سرد برخورد سیاسی و تبعیضی نموده و به دلایل غیر قانونی آنان را از ۵ تا ۱۰ سال و بیشتر از آن در وضعیت نامشخص حقوقی قرار داده و از کلیه حقوق اقتصادی و اجتماعی در جامعه هالند محروم گردانیده است. در حالیکه فرستادن جبری این کتگوری به افغانستان تا همین اکنون حیات و مصئونیت آنان را تهدید میکند، حکومت هالند با سو استفاده و تعبیر نامحدود از فتره (F) ماده اول کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنیو که در شرایط خاص و با هدف معین یعنی تعقیب مرتکبین جنایات جنگی در سالهای جنگ جهانی دوم فرمولبندی گردیده است، اشخاص شامل کتگوری فوق الذکر را به اتهام جمعی، عام و نامشخص "کار در ادارات امنیتی جمهوری دموکراتیک افغانستان و یا همکاری با آن" بدون توجه به اصل مسئولیت فردی از حمایت مفاد کنوا تسیون ژنیو محروم ساخته است، این محرومیت شامل حال همسران (زن) آنان نیز میشود که به این ترتیب زنان پنا هجو افغان در مغایرت با اصل مساوات زن و مرد مندرج منشور سازمان ملل متحد و میثاق های بین المللی حقوق بشر ۱۹۶۶ در خانواده و جامعه هالند در وضعیت نابرابر به گناه " ازدواج غلط " مورد توهین قرار میگیرند. موقف حقوقی اطفال به همین منوال است. اطفال پناهجو افغان گویا كفاره گناهان فرضی (بر اساس ظن و شک) والدین شانرا میپردازند و از حقوق انسانی از جمله آموزش، دسترسی به تأمینات و خدمات اجتماعی، صحت و بهداشت، حق کار و معیشت مندرج کنوانسیون اطفال ۱۹۸۹ بی بهره اند.

اصل و خدت خانواده که در کنوانسیون ۱۹۵۱ اروپائی حقوق بشر تسجیل یافته بدین مورد پناهجویان افغان مراعات نشده، بلکه برعکس در اینجا خانواده ها از هم متلاشی میشوند و در یسا موارد زن و اطفال بصفت پناهنده پذیرفته شده اند اما شوهر مجبور ساخته میشود تا خاک کشور هالند را ترک گوید و یا برای مدت نامعین بدون حکم محکمه با صلاحیت در پشت میله های زندان نگهداری شده رابطه شان با زن و اطفال قطع میگردد. بعداً با جبر و اکراه و بدون اسناد لازم بازگردانیده میشوند.

در این اواخر شکایات و حکایات متعدد از وضعیت وخیم چنین پناهجویان ناشی از بازداشت های غیر قانونی، فشار شدید روانی، قطع بیمه صحتی و تأمینات اجتماعی و مسکن چنین افغانها به پارلمان افغانستان مواصلت ورزیده که انگیزه تحریر همچو نامه سفارشی عنوانی مقام پارلمان هالند را باعث شده است، زیرا قرار معلوم کمیسیون حقوقی پارلمان هالند به استثنای برخی احزاب اپوزیسیون با همسویی و تئباتی طرح یکجانبه عدلیه هالند مبنی بر عدم پذیرش این کتگوری را تصویب و به اخراج ایشان مهر تأیید گذاشته است، روی همین ملحوظ ما به شما هم‌تایان گرانقدر مراجعه میکنیم که قضیه را با وسعت نظر و رعایت اوضاع جاری افغانستان از یکطرف و ببادر نظر داشت اینکه طی سالیان متمادی امکان دست آوردن اسناد و مدارک مبنی بر نقض حقوق

بشر توسط چنین افغانها میسر نیوده و همه ادعاها در اجاله شک و گمان زنی ها باقی مانده و جنبه الزامیت را نیافته است ، تجدید نظر نموده و یکبار دیگر چنین قضیه را که به سرنوشت هزاران مرد و زن و کودک معصوم افغان پیوند خورده است با رفانت قضایی و در چوکات صلاحیت های مندرج ستاتوت کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین و موافقتنامه های بین المللی بازنگری و دادرسی نمایند.

جلالتما!!

قابل یاد آوری ایست که مجلس نماینده گان افغانستان بخاطر زرددن و کاهش اختلافات میان اقلیت و لایه های گوناگون اجتماعی و سیاسی افغانستان، بویژه تمامی جتاحتیهای های سیاسی و ظرفیاتی متخاصم که طی دو نیم دهه به نحوی از آنها باهم در گیر بوده اند، منشور مصالحه و آشتی ملی را در سال ۲۰۰۷ تصویب نمود، بر مبنای این منشور عفو عمومی صورت گرفته و طرفیهای متخاصم از تعقیب عدلی و قضایی معاف گردیده و بر مصونیت شان تأکید بعمل آمده است، به یقین این منشور شامل وضعیت کسانی خواهد بود که به اتهام نقض حقوق بشر تحت پیگرد قرار دارند، در اینصورت نمیتوان از مقدار این منشور آنهایی را که در کشور هالند در خواست پناهنده گی داده اند و بدون اسناد، مدارک و دلایل الزام تحت شک و گمان زنی های نقض حقوق بشر قرار دارند و در نتیجه درخواست پناهنده گی شان رد گردیده مجزا دانست، چون آنان جزء از بیکر ملت افغانستان و اتباع این کشور اند، طبق ماده سی و نهم قانون اساسی افغانستان این مکلفیت وجود دارد تا از منافع حقوقی شان در خارج از کشور حمایت شود، پس ما نماینده گان ملت افغانستان چنین پناجویان را جزء موکلین خویش دانسته و به پیشگاه پارلمان و دولت معظم هالند داد خواهی نمود و تقاضا مینمایم تا بر روند پناهنده گی آنان تجدید نظر نمایند، هر گاه نیاز مندی به حقیقت یابی در داخل کشور وجود داشته باشد، طوری که در گذشته پارلمان افغانستان طی نامه ها و یادداشتیهای متعدد خاطر نشان ساخته که آماده همکاری و همسویی میباشد در آینده نیز همچو آماده گی جهت فراهم آوری تسهیلات تا تدقیق و پژوهش مسأله بوسیله ارگانهای کشف و تحقیق وجود دارد، اما نمیتوان با شک و گمان زنی های نقض حقوق بشر که از جانب اداره مهاجرت هالند بر مبنای اعلامیه های سیاسی آنهم بر مبنای اطلاعات دروغین منابع (آی ، اس، آی) پاکستان پیشکش شده و هیچگونه مدارک عینی در آن تهفته نمیشد، موافقه و همسویی نمود.

جلالتما!!

در فرجام ما شماری از وکلای ملت افغانستان با در نظر داشت وضعیت دشوار روانی و فزربکی چنین پناجویان بویژه کودکان و خانواده های شان که از سالیان متصادی بدینسو در کمپهای پناهنده گی هالند بسر برده و آینده مبهم آنان را تهدید مینماید و همچنان بر مبنای عواقب ناگوار ناشی از شدت عمل نهاد های امنیتی هالند که همین اکنون با قساوت و بیرحمی تمام مصروف تهدید، شکنجه روحی، زندانی ساختن های غیر قانونی پناجویان افغان و در نهایت بازگرداندن جبری آنان میباشد، از پارلمان هالند احترامانه تقاضا مینمایم تا هر چه زود تر نهاد های حکومتی را

متوجه سازند، تاخصت از همه به همچو فشار ها پایان دهند و بعداً در چوکات کنوانسیون (۱۹۵۱) ژنیو که پناهنده گی را حق مسلم چنین کسان میداند، بجای برخورد سیاسی با شیوه های حقوقی راه حل قضیه را دریافت و به مصیبت جانگاہ پناهجویان افغان در هالند خاتمه دهند. متنی ایم که این تقاضا مورد توجه آنمقام قرار گرفته و پیگیری از ملت افغانستان از سرانیمه گی، ترس و تهدید نجات یابند.

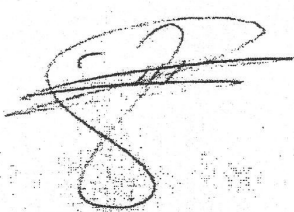
با تمنیات نیک و تجدید احترامات فائقه

شماری از وکلای مجلس نماینده گان

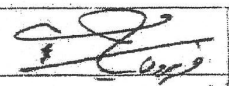
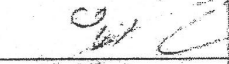
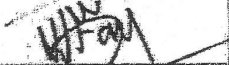

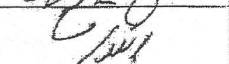

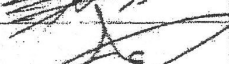
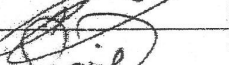

افغانستان

اسم	تخلص	ولایت	امضاء
نورالحق	علمی	قندهار	
خدای نظر	سرمچار	نمیزوز	
شکیبا	هاشمی	قندهار	
شگریه	پارکزی	کابل	
ملاترخیل	کوچی	نماینده کوچی هلمند	
حاجی امر	لالی	قندهار	
محمد هاشم	وطنوال	ارزگان	
سیدمحمدشفیق	آغا	هرات	
داکتر نعمت الله	—	کابل	
شفیقه	نوری	پروان	
محمدنور	اکبری	دیکندی	
محمدیوسف	غضنفر	بلخ	

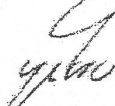

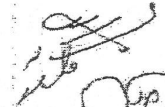

	پروان	کارگر	جانگل
	کابل	جوینده	میر احمد
	کابل	رنجبر	صنکیر دکتر محمد عبدالستار
	هرات	سلجوقی	محمد صالح
	قندهار	اچکزی	احمد شاه
	کابل	خاخی	بیدار
	ننگرهار	گردیوال	پیر بخش
	فاریاب	اغلی	سردار محمد رحمن
	بدخشان	کاشانی	سید محبت شاه
	خوست	گلاب زوی	سید محمد
	بلخ	عمر انبیا	شاه مردان قل
	هلمند	غفاری	شیخ نعمت الله
	کابل	نویان	عباس
	کندر	مرستیال	محمد معین
	فراه	فراهی	محمد نعیم
	غزنی	امیری	نیاز محمد
	بغلان	هلال	هلال الدین
	بادغیس	رفعت	آزیتا
	کوچی ها	مومند	پروین

 راجله

	نورستان	نورستانی	حواعلم
	غزنی	عالمشاهی	راحمه
	هرات	جامی	رحیمه
	هرات	فتاحی	سعادت
	نیمروز	مهرزاد	صالحه
	کابل	ثاقب	صبیرینا
	پکتیکا	سلیمان خیل	غرغشته کتواری
	هرات	گیلاتی	فوزیه
	بدخشان	کوفی	فوزیه
	کابل	یزدان پرست	قدریه
	بدخشان	دجستانزاد (علی)	کبرا
	بلخ	صافی	گلالی نور
	ارزگان	مجاهد	عبدالخالق
	جوزجان	درزایی	عبدالستار
	هرات	قاضی زاده	عبدالسلام
	فراه	هلالی	عبیدالله
	هرات	نادم	عزیز احمد
	غزنی	قاسمی	علی اکبر
	قندهار	اچکزی	عبیدالله

	ننگرهار	مومند	فریدون
	کنډز	ایماق	فضل کریم
	جوزجان	نکی	فیض الله
	بامیان	اکیری	استاد محمد
	کابل	قاسمی	محمد ابراهیم
	پروان	زاهد	محمد الماس
	بغلان		انجنیر محمد عاصم
	تخار	ساعی	محمد عالم
	دایکنډی	ستینغ	محمد علی

مهر اجتناب شکر سید آقا کامیاب

کامیاب
 لوند
 پروان
 سراج
 ننگرهار
 کابل
 صلند
 رگه
 سهرورد

محمد ابراهیم
 شیدو ماسی
 دارو
 حاجی بیچ
 محمد ابراهیم
 محمد سارک کاکر
 صالحی سروراد
 کتیبه شریف
 شمس مارا
 گل
 دایکنډی

اسم	تخلص	ولایت	امضاء
خیال محمد	حسنى	غزنی	_____
عبدالحی	تسلط	کابل	_____
طالبی محمد عبیدہ		پنجاب	_____
محمد سعید	رعنند	پنجاب	_____
انجمن محمد رفیع		غزنی	_____
امجد خان			_____
محمد سعید	مکرم خاں	عمور	_____
سلطان محمد رفیع		پنجاب	_____
جمرا محمد سعید		شیراز	_____
بلقیسی مدتی		تفاز	_____
محمد رفیع	وفاقی	عمور	_____
محمد رفیع	امامی	سرحد	_____
دکتر رفیع		کابل	_____
رفیق	امیر رفیق		_____
رفیق	عزیزان	کابل	_____
محمد رفیق		پنجاب	_____
میر محمد رفیق	محمد رفیق	پنجاب	_____
سلطان محمد رفیق	محمد رفیق	پنجاب	_____

شماره	نام	محل	توضیحات
1	محمد علی	کابل	سید محمد ریوی
2	محمد	کابل	جو عزیز الرحمن
3	دانش	کابل	نوراله صدیقی زاده
4	کامب	کابل	حکیم فرید
5	کابل	کابل	نور احمد
6	کابل	کابل	احمد نواز
7	کابل	کابل	محمد علی صدیقی
8	کابل	کابل	سید صاحب خیل
9	کابل	کابل	نور علی
10	کابل	کابل	محمد السلام
11	کابل	کابل	محمد
12	کابل	کابل	عزیز علی
13	کابل	کابل	محمد امین خان
14	کابل	کابل	محمد
15	کابل	کابل	محمد
16	کابل	کابل	محمد
17	کابل	کابل	محمد
18	کابل	کابل	محمد
19	کابل	کابل	محمد
20	کابل	کابل	محمد